

vaas omwonden door snoeren vruchten — men zegt dat Rubens die ontworpen heeft — en zoo is er nog veel anders. Maar kenmerkend voor de herinnering aan het geheel zijn deze details niet, omdat zij meestal niet volkomen harmonieëren met het beeld van de Burgermarkt en het Kerkplein. Wel is dit het geval met de burgerhuizen, die wij overal verspreid tegenkomen. Want ook zij hebben dat inheemsche cachet en bewaren in den rijkdom hunner motieven die beginnen met de gotiek en eindigen met de hier al bijna barokke laat-renaisance, het gemeenschappelijke kenmerk van den natuurlijken levensechten groei. Van het oude gotische huis aan de Rijssele poort tot aan de groep in de Dixmuidersstraat, waar allerlei bouwtyden elkaar gezellig rendez-vous schijnen gegeven te hebben, strekt zich die keten uit der symbolen van burgerlijke eenheid en trots. Hout, tegels en steen wisselen elkaar af, de gevels aan de straat zijn recht of getrapd of van een krul voorzien, naast spits toeloope boogvensters zijn er ook vlakke of kielvormige, de blinde venstergedeelten zijn dikwijls opgevuld door schelp- en waaiversieringen,

ten slotte zijn er aan ieder huis oudere origineele dingen: een afdak boven de ingangspoort, een robuust kozijn of een krachtig naar voren springende stoep. Het is het

Ijperen, de burgerstad, die op de Groote Markt en in haar straten éénzelfde taal spreekt, oprecht, onverbloemd, — niet alleen in haar bouwwerken. Zelfs de namen der straten en pleinen hebben een typische beteekenis. Daar is een vee-, een houtmarkt, een boter- en klaver- en moestuin, een lombard- en een uitdragersstraat en de straten die door hun naam de richting naar Rijssel en Dixmuiden aanwijzen. Geen leeg, hier niet thuishoorende persoonsnamen, ook hier is alles inheemsch, nog vol van het oudsteedsche leven.

Slechts weinig uit de binnenhuizen en hun kunstschaten is ons bijgebleven door zijn belangrijkheid. Het levensboek van deze plaats was te vroeg gesloten, zij had in deze korte spanne van haar bloei te veel nuttigs en noodigs te verrichten dan dat ze ook nog

had kunnen toekomen aan het verzamelen van verplaatsbare kunstvoorwerpen. Dat de stad er later een eer in stelde zijn renommée als kunststad op kosten der waarheid te



DE ZOOGENAAMDE RUBENSVAAS OP DEN BINNENPLAATS VAN HET HOTEL „MERGELIJNCK”.